

Outplånliga spår av det väsentliga ovanför det vanliga

Söndagen vi firar i dag, Kristi Förklarings dag, har en lite undanskymd plats i vårt svenska kyrkoår mitt i högsommaren i Trefaldighetstiden.

I den globala kyrkan är denna dag en stor fest och högtidsdag som firas i anslutning till den 6 augusti, det datum dagen började firas mycket tidigt när kyrkans år tog form.

Genom de heliga texterna får vi i dag se en glimt av Kristi gudomliga härlighet och majestät – den härlighet han äger från evighet till evighet, men som i det yttre doldes när han levde sitt liv här på jorden i sin mänskliga gestalt. Den som vi inte genom Bibelns ord varit med på Förklaringsberget kan nog aldrig fatta vem Jesus verkligen är, därför är Kristi Förklarings dag en så viktig och underbar söndag i den kyrkliga kalendern. En flik av himmelen öppnas för oss. Vi får liksom Petrus, Jakob och Johannes se. Vi får se vår Frälsare som han är i den himmelska verkligheten. Jesus förklaras.

Så mycket blir annorlunda när vi för ett ögonblick får se Jesus i hans himmelska sammanhang. Det blev en omtumlande upplevelse för Petrus och de andra lärjungarna. Jesus var inte bara en märkvärdig människa. Han var Guds egen Son, Himlasonen som blev en Människoson för vår skull.

Den här dagen förändrade livet för Petrus, Jakob och Johannes. Och lyssnar vi noga kan den göra det också för oss. Den satte outplånliga spår i deras sätt att se på tillvaron. Det finns en annan dimension än den materiella, den synliga, den som vi ibland kan tänka är hela verkligheten. Petrus Jakob och Johannes hade gått med sin Mästare upp på berget för att be som så många gånger förut, men den här gången hände något ovanligt. Plötsligt förvandlades Jesus inför dem: hans ansikte sken som solen och hans kläder blev vita som ljuset.

Och som om det inte räckte. Två av gamla testamentets store Moses och Elias uppenbarade sig och samtalade med honom om hans förstående lidande och död. Och ett lysande moln sänkte sig över dem och ur molnet kom en röst som sa: ”Detta är min älskade Son, han är min utvalde, lyssna till honom.”

Ja, nog förvandlade den här dagen Petrus, Jakob och Johannes. Plötsligt kastades ljus över deras märklige Mästare! För vad de fick vara med om var ju att se den gudomlige Jesus, inte den Jesus de var vana vid, som trots att han inte liknade någon annan, ändå var människa av kött och blod som de själva.

Petrus skriver själv om händelsen många år senare: ”Det var inte några skickligt hopdiktade sagor jag byggde på när jag förkunnade vår Herre Jesus Kristi makt ... utan jag har med egna ögon sett honom i hans majestät ... när jag var med honom på det heliga berget.”

Nej, berättelsen om Jesu förklaring och förvandling var dyrbar och viktig för den äldsta kyrkan. Denna berättelse har aldrig upphört att inspirera och ge livsmod åt Guds folk inte minst under svårigheter och förföljelser. Himlen stod öppen över jorden i Jesu gudomliga gestalt. Han, himmelens son kom till oss för att dela våra villkor. Han kom för att rädda oss, för att försona synden och vinna seger där vi förlorar och går under. Som människa kunde han

bli vår ställföreträdare, och som Gud förmådde han utföra och fullborda det. Detta är Förklaringsdagens djupaste innebörd.

På ett sätt som vi kanske inte tänker på det kan man säga att också Jesus hämtade kraft genom att koncentrera sig. Han hämtade kraft genom koncentration, och därmed lägga allt annat åt sidan. Han visste vad som låg framför honom. Han skulle bli gripen, misshandlad och dödad. Vi vet att han ängslades. Han talade nu med Elias och Moses om det som måste ske. Han hade bett mycket och innerligt och ofta inför det som skulle hända. Han förberedde sig till ande, själ och kropp att bestiga ett annat berg: Golgata berg, där han skulle ge sitt liv.

Vi har mycket att lära av detta. Det kommer stunder och ögonblick i våra liv då vi måste ha klart för oss vad som gäller - vad som är viktigt och vad som är oväsentligt. Tider då vi måste koncentrera oss mer än vanligt på bön och stillhet. Tider vi måste samla ihop oss och se vad som är väsentligt. Det gäller också i det allmänna, vi måste ha våra prioriteringar rätt. ”Sök först Guds rike och hans rättfärdighet, så skall allt det andra tillfalla er”, lärde oss Jesus.

Ett av livets största misstag är att bli så upptagen av det vanliga, att det allt avgörande och överskuggande kommer bort. Vi använder ofta all vår energi och möda till detta så att vi inga krafter har kvar när vi kommer till det väsentliga. En annan viktig sak som vi också kan lära oss på Förklaringsberget av vår Frälsare är att få våra prioriteringar rätt, att använda vår kraft och vår möda att övervinna de hinder som ligger i vår väg. Det finns inget som får överskugga den viktigaste av alla prioriteringar. Att söka lyda Gud och vandra hans väg.

När Jesus gick in i sin bönekamp ville han ha med sig några andra. Han bad ensam, men Petrus, Jakob och Johannes var där och Moses och Elias uppenbarade sig på scenen. Med dem samtalade Jesus. Jesus sökte hjälp och kraft hos sin himmelske Fader och blev styrkt men han gjorde det i sällskap med de andra. Han blev inspirerad av de andras närvaro, precis som vi behöver varandra.

I Kyrkan och hennes samfund och församlingar är vi många. Vi är många för vi behöver varandras hjälp, stöd och förböner. Vi behöver varandras uppmuntran och hjälp att bära varandras bördor.

Tänk på en eld, ett ensamt vedträ brinner inte, utan endast när det läggs tillsammans med andra. Jesus demonstrerade detta genom att ta med sig Petrus, Jakob och Johannes. Visst, det var för deras skull, men också för sin egen. Han visade vad det betyder att vi är tillsammans och bär och stöder varandra i de svåra stunderna. Han gav oss exemplet - vi kan göra likadant.